

"אין לי חברה, והלוואי והייתי מאושר. עכשיו יש לי חברה והלוואי והייתי מאושר. עכשיו יש לי שתי חברות והלוואי והייתי מאושר. עכשיו יש לי ארבע חברות והלוואי והייתי מאושר. עכשיו אני מאושר יותר והלוואי והייתי מאושר"

לא ברור איך, אבל הפכנו למדינה קצת יותר נורמטיבית. יש עדיין פערים חברתיים מכעיסים וכיבוש מושחת ומשחית, אבל לפחות ברמה התרבותית אנחנו מיישרים קו עם מקומות נאורים יותר. כבר באמצע דצמבר דירחוף באו לבקר. ו-2010? היא ה-שנה. WHY?, יו לה טנגו, וארט ברוט כבר הופיעו. ג'פרי לואיס והרכב הארט רוק "שיו – שיו" כבר עוברים את הבדיקות בנתב"ג.

"בגלל שבנינו את זה ובנינו את זה אבל הייתי כל כך אכזר/ רציתי לראות איך זה עובד/ נתתי לזה בעיט

ג'פרי לואיס נולד בניו יורק (כאילו שאישיות כזאת יכולה להיוולד במקום אחר). בן להורים אידיאליסטים שלא הכ

"אני חושב שאם החיים אכן קיימים / הם כנראה כאלו / הייתה לי מטרה משותפת / תפסתי קירור משותף /

בתחילת המילניום ה-20 אנקיסטים של ניו יורק, לפחות בחלקם, מצאו עצמם עם גיטרה אקוסטית במקום חשמלית. בכל

"אנחנו רק ספינות / והספינות כולן ריקות / ואי אפשר להאשים ספינה ריקה / שבנהר בדרכה לים / אי אפשר

בשנת 2002 הוציא ג'פרי לואיס את הכותר הראשון שלו, בעל השם המקסים - "בפעם האחרונה שעשיתי אסיד השח

"אם אני אחזיק את עצמי על מנת לא להרגיש למשך כל חיי אולי אני אשרוד את הנפילה הזאת"

כמו כל דבר שהוא "באופנה" (באופן יחסי כמובן) גם האנטי פולק של תחילת העשור התבאס שהזרקור שהאיר את 5

"בדיוק שחשבת אני ניסיתי וניסיתי/ לתת לזה ללכת ולשבור את השלשלאות/ אמרתי שאחליף את זה ב

סיבוב ההופעות מגיע כדי לקדם את are I em - תקליט ה-down come שלו. ג'פרי ירה לכל עבר שורות על הפרידו

"בכל פעם שהרגשתי שאי אפשר להרגיש גרוע יותר, גיליתי שזה לא נכון"

ככה, כאילו מגיע לנו, ג'פרי יעשה פה ג'פרי טיול של "מיני חוצה ישראל" והוא יופיע בירושלים בתאריך ה-23.5 (אוגוסט

"אני אומר לטבע: "תודה על השיער, תודה על העור ותודה על העצמות", למרות שאני מחזיר אותם באי התרומה"